

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 6C/303/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215203978
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2016:3215203978.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom JUDr. Radoslavom Svitanom, PhD., v právnej veci navrhovateľa: L. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H. T. H., G. XXX/XX, proti odporkyni: I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. Č.. XX, o zrušenie vyživovacej povinnosti takto

rozhodol:

Návrh sa v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Odporkyni sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným dňa 28.9.2015 sa navrhovateľ domáhal zníženia alebo zrušenia vyživovacej povinnosti voči odporkyni. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporkyňa, jeho dcéra, má vyšší mesačný príjem než 280 eur, pritom ľudia žijú z menších zárobkov, ako je príjem odporkyne. Odporkyňa môže študovať popri zamestnaní alebo si privyrábať popri škole. Odporkyňa je plnoletá a zo svojho príjmu viac než 280 eur plus rodinné prídavky 26 eur je schopná sama sa živiť. Taktiež cez prázdniny zarobila 330 eur mesačne. On je invalidný dôchodca s príjmom 153 eur mesačne, on má domácnosť, odporkyňa žiadnu domácnosť nevedie. Okrem toho odporkyňa sa vyjadrila, že navrhovateľ je pre ňu cudzí človek, tak prečo má cudzí človek prispievať na jej spotrebu. Tiež je otázne, ako si plní vyživovaciu povinnosť matka odporkyne, ktorá odmietla pracovať.

Súd uznesením z 27.10.2015 č. k. 6C/303/2015-11, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2015, konanie v časti o zníženie výživného zastavil z dôvodu litispendencie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že veľká časť návrhu sa týka jej sociálneho štipendia, avšak výška sociálneho štipendia sa mení každý rok a štipendium viac než 280 eur nikdy nedostávala. Minulý školský rok to bolo 275 eur, za aktuálny školský rok jej bolo udelené štipendium 235 eur. Nevie, z akého zdroja mal navrhovateľ informáciu, že ona zarobila 330 eur na brigáde.

Na pojednávaní dňa 25.1.2016 navrhovateľ uviedol, že on má žiť zo 150 eur invalidného dôchodku, kým odporkyňa má dostatočný príjem a rodinné zázemie. Chodí do Bratislavy autobusom, pritom vlak je zadarmo. Ona nemá také náklady na bývanie ako on, nestará sa o domácnosť. Ďalej navrhovateľ uviedol, že žiada, aby mu odporkyňa na konci semestra predkladala potvrdenia, či pokračuje v štúdiu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov obsiahnutých v spise, a to najmä: odpoveď na lustráciu v Sociálnej poisťovni, rozhodnutie o priznaní sociálneho štipendia, správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, potvrdenie o návšteve školy, podací lístok.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav veci: Odporkyňa je dcérou navrhovateľa. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 14C/109/05-28 z 30.11.2005 bolo rozvedené manželstvo navrhovateľa a matky odporkyne, pričom navrhovateľ bol zaviazaný platiť výživné na vtedy maloletú

dcéru Máriu (odporkyňu) po 700 Sk mesačne. Výživné bolo naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2P/155/2009-120 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoP/28/2010-158, ktoré nadobudli právoplatnosť 4.8.2010, na sumu 40 eur mesačne. V súčasnosti odporkyňa navštevuje 2. ročník denného bakalárskeho štúdia na Právnickej fakulte UK v Bratislave.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 zákona č. 36/2005 Z. z. (Zákon o rodine), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 9 ods. 1 písm. b) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov nezaopatrené dieťa podľa tohto zákona je dieťa po skončení povinnej školskej dochádzky, najdlhšie do dovŕšenia 26 rokov veku, ak sa sústavne pripravuje na povolanie.

Podľa § 10 ods. 1, ods. 4 písm. a) zákona č. 461/2003 Z. z. sústavná príprava na povolanie podľa tohto zákona je štúdiom na strednej škole po skončení povinnej školskej dochádzky alebo štúdiom na vysokej škole do získania vysokoškolského vzdelania druhého stupňa. Sústavná príprava na povolanie podľa tohto zákona je aj obdobie bezprostredne nadväzujúce na skončenie štúdia na strednej škole, najdlhšie do konca školského roku, v ktorom dieťa skončilo štúdiom na strednej škole.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh je nedôvodný. Odporkyňa v konaní potvrdením o návšteve školy preukázala, že navštevuje 2. ročník denného bakalárskeho štúdia na Právnickej fakulte UK v Bratislave. Odporkyňa, aj keď už je plnoletá, je teda stále nezaopatreným dieťaťom a nie je schopná sama sa živiť. Na posudzovanie schopnosti samostatne sa živiť nemá vplyv jednorazový príjem z brigád (vykonávaných odporkyňou formou dohody o brigádnickej práci študentov, ale prípadne aj inou formou, pokiaľ nejde o trvalé zamestnanie). Preto v zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine trvá vyživovacia navrhovateľa ako otca odporkyne. V rovnakom rozsahu má vyživovaciu povinnosť aj matka odporkyne, k plneniu tejto vyživovacej povinnosti však dochádza tým, že odporkyňa u matky býva (mimo pobytu na internáte), čo navrhovateľ nespochybnil (naopak sám navrhovateľ uviedol, že odporkyňa nevedie vlastnú domácnosť). Vyživovacia povinnosť voči deťom má prednosť pred výdavkami rodičov na svoje vlastné životné náklady. Preto aj keď je navrhovateľ invalidný dôchodca, je povinný naďalej aspoň v rozsahu minimálneho výživného ustanoveného v § 62 ods. 3 Zákona o rodine platiť výživné na odporkyňu, dokiaľ táto študuje jedno (prvé) štúdiom na vysokej škole (v bakalárskom aj v magisterskom stupni štúdia).

Aj keď konanie bolo v časti o zníženie výživného zastavené, súd uvádza, že súčasná súdom ustanovená výška výživného 40 eur mesačne je len málo nad minimálnou výškou výživného podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine. Navrhovateľ aj matka odporkyne majú nízke príjmy, napriek tomu však odporkyňa má právo študovať na vysokej škole aj v dennej forme štúdia. Sociálne štipendium pritom takisto nemožno považovať za zdroj riadneho príjmu na účely posúdenia schopnosti samostatne sa živiť. Ide len o pomoc štátu pri štúdiu, ktorá však nepokrýva všetky študijné náklady a už vôbec nie je jeho účelom pokryť všetky výdavky študenta (vrátane napr. stravy, oblečenia, nákladov na bývanie v mieste bydliska a pod.).

Pokiaľ navrhovateľ žiadal, aby mu odporkyňa pravidelne predkladala potvrdenia o návšteve školy, súd k tomu uvádza, že takúto povinnosť nie je možné odporkyňi uložiť, pretože to neustanovuje žiaden právny predpis. Na druhej strane však treba pripustiť, že ak má navrhovateľ povinnosť platiť výživné, mal by mať možnosť presvedčiť sa o tom, že odporkyňa je stále nezaopatreným dieťaťom resp. osobou, ktorá nie je spôsobilá sama sa živiť. Preto by odporkyňa mala navrhovateľovi aktuálne potvrdenie o

návšteve školy aspoň raz za semester predložiť, aby sa tak vyhla podávaniu opakovaných návrhov na zrušenie výživného na súde zo strany navrhovateľa. V tomto konaní odporkyňa preukázala, že posledné potvrdenie o návšteve školy zaslala navrhovateľovi na jeho adresu dňa 11.1.2016.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.). Keďže odporkyňa, ktorá mala vo veci úspech, nežiadala o náhradu trov konania, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie písomne na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak odvolateľ nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- bol odvolacím súdom schválený zmier;

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.